

Fazil SƏNAN

Fateh əlində bir dəstə sarı çiçəyin içində bir dənə qızılgül görüş yerinə tələsirdi. Yaxınlaşanda baxdı ki, Duyğu bulvarda məhəccərə söykənib dənizə elə vurğunluqla baxır ki, elə bil nəse itiyini axtırır.

Yavaş addımlarla yaxınlaşan Fateh arxadan bir əli ilə qızın gözlerini yumdu. Duyğu gözlerini qaşayan əli sığallayaraq dodaqlarına yaxınlaşdırıb öpdü və arxaya çönüb sevgilisinin boynuna sarıldı.

- Dənizi deyəsən məndən çox sevirən. - Fateh gülərək sinəsinə söykənmiş Duyğunun saçlarını sığalladı.

- Nədən bildin? - Duyğu alovlu baxışlarını sevgilisinin üzündə gəzdirib baxışlarında dayandı.

- Dənizə elə vurğunluqla tamaşa edirdin ki, ətrafında aşib-daşan insanları unutmaq bir yana, mənim üçün darıxdığın da hiss olunmurdu.

- Bu şəhərdə təhsil alıb yaşasam da, dəniz heç vaxt diqqətimi cəlb etməyibdi. Dənizə çayların son durum məkanı kimi baxmışam. Sən ürəyimi, qəlbimi fəth edəndən sonra dənizi necə sevdirmisənsə, artıq dəniz mənim Fatehimə çevrilib. Sən neft daşlarında iş növbəsində olanda on beş gün - yarım ay deməkdir, sənəzliyimi unutmaq üçün bax bura, ilk dəfə birlikdə gəldiyimiz yere gəlib dənizlə söhbət edirəm. Gördüyümü o qırçın ləpələrin arasından mənə baxıb gülümsünürsən. Uçan qağayaların səsinə sənəni eşidirəm. Dəniz olmasa on beş gün sənəz dəli olaram. Dəniz artıq mənim üçün özüm qədər sevdiiyim Fatehə çevrilibdir. Odur mənə ovudan, alovlanan sənəzliyimə su səpən. Yoxsa qısqanırsan? - deyən Duyğu nazla gülümsünərək uşaq şıltaqlığı ilə Fatehin boynuna sarıldı.

- Lap unutmuşam, - deyən Fateh əlindəki çiçək dəstəsinin içərisində olan bir dənə yeni açılmış qızılgülü ayıraraq Duyğuya uzadaraq, "Buyur, bu sənindir!" - dedi.

Qızılgülü alıb qoxulayan Duyğu, "Sənəz nəfəsinin qoxusu gəlir. Necə də gözəldir!" - deyib təbəssüm dolu baxışlarla Fatehə baxdı və "bir məsələ mənim üçün qaranlıqdı", dedi.

- Nədi o qaranlıq məsələ, de, aydınlıq gətirirəm.

- Nə üçün mənə hər dəfə görüşə gələndə əlində bir dəstə sarı çiçək olur, bir dənə də qızılgül. Qızılgülü mənə verirənsən, sarı çiçəkləri isə bir-bir dənizə atırsan? Hər görüşümüz zamanı bu məsələni soruşmaq istəyirəm, amma yadımdan çıxır, sənəz ayrılarda yadıma düşür. Həmişə mənə deyirsən ki, sənəz Duyğu adı verəndə yaqın mənə sevcəyini bilirləmiş. Sənəz bu qədər duyğusal olduğunu heç vaxt ağılıma gətirə bilməzdim. Nəinki duyğularımı, istəklərimi, hətta qanımda hüceyrələrimin hərəkətlərini də "görə" bilirəm. Görürsən, Fateh, sənəz qarşı bu qədər həssas olduğuma baxmayaraq, elə məhəccətlə gizlədiyən hərəkət və hissələr var ki, qanımda hüceyrələrimin hərəkətlərini görə bildiyim halda, onu görə bilmirəm.

- deyən Duyğu incik halda baxışlarını Fatehin baxışlarından kənara çəkdi.

- Duyğu, yadımdamı, ilk görüşümüzdə mənə dedin ki, Fateh mənə sevmə. Mənə sevsən sənəz baş belası olacam. A mənim baş belam, burda inciməli bir şey yoxdur. - deyən Fateh qızın saçını sığallayıb isti nəfəsi ilə dodaqlarında gəzinib könlünü aldı. Baxışlarını ucsuz-bucaqsız dənizə dikərək, saçları sinəsinə bəzəyən Duyğuya "gizli sirr"ini həzrin bir səslə pıçıldamağa başladı.

A mənim Dan ulduzu kimi ömür yolunda parlayan, qızılgül qoxulu nəfəsi ilə yaşama səbəbim olan Duyğum. Bil və aqah ol. Mən romantikani çox sevirəm. Romantikani yaşamaq arzusu ilə neft sahəsində ali təhsil alandan sonra mühəndis kimi Neft Daşlarında işləməyə başladım. Dəmir estakadaların üzərində çalışmaq, dənizin dibindən neft çıxartmaq, sakit havada qırçın ləpələrin bir-birini qovmasına tamaşa etmək, qarşırğalı, fırtınalı havada isə dalğaların şahə qalxması zamanı cəsəretlə həmin dalğalara sinə gərmək romantikani yaşamaq arzularımın gerçəkləşməsidir. Artıq dənizin sakitçiliyi və şıltaqlığı mənim üçün o qədər doğmalaşmış ki, özümü dənizdən ayrı təsəvvür edə bilmirəm. Növbədən qayıdıb on beş gün evdə olanda mənəndən asılı olmayaraq, dəniz üçün darıxmağa başlayıram. Dənizə olan sevgimin həsrətini ovutmaq üçün vaxtımı çoxunu Dənizkənarı bulvarda dənizlə "söhbət" də keçirirəm.

Yadımda varsa, sənəz ilk tanışlığımız da bax bu durduğumuz yerdə olubdu. Dəniz sənəz kimi bir gözəlin sevgisini mənə verdi. Dənizdə işlədiyim üçün, mühəndis kimi zəhmətimi şəhərin baxımlı yerindən iki otaqlı bir evlə dəyərləndirib dedilər ki, subay oğlansan, sevdiiyin gözəl bir xanımla ailə qurub həmin evdə yaşa. Evdə təmir işləri gədir. Təmir işləri tamamlanan kimi toyumuzu edib birlikdə yaşayacağıq. İndi özün de, belə dənizi necə sevməyim? Sənəz kimi gözəl bir qız verib, hələ üstəlik iki otaqlı da bir ev.

Duyğu işıqlı bir təbəssüm qarışıq sevincə Fatehin boynunu qucaqlayıb saçını sığallayaraq gözələrinə baxıb öz əksini orda görməyindən qürurlanaraq, "Bax, mənə dənizdən çox seversən. Yoxsa sənəz küsərm. Mən çox qısqancam. Mənim olan ancaq mənə mənsubdur. Mənə mənsub olanı başqası ilə bölə bilmərəm" - deyərək paxıllandı.

Qızın əlinin təmasından, qığılcım saçan baxışlarından bədənini saran anlaşılmaz duyğuların təsiri ilə qızı sinəsinə sıxıb əlindəki çiçək dəstəsinə göstərərək, - Sənəz üçün "sirr" olan çiçək məsələsinin qaranlığına aydınlıq gətirdim ki, ürəyini sakit olsun. - deyən Fateh gülərək saçları sinəsinə dağılmış Duyğunun gözələrinə baxdı.

Eşitdiyimə görə sarı çiçək nifrət rəmzidir. Bunun nə dərəcədə doğru olub-olmadığını deyə bilmərəm. Mən sarı rəngi çox sevirəm. Qızılgülün hamı tərəfindən məhəccətlə, sevgi rəmzi kimi qəbul olunduğu məlumdur. Hər dəfə sənəz görüşə gələndə sarı çiçəklərin içərisində olan qızılgülü sənəz üçün almaqla sənəz olan sevgimi, sarı çiçəkləri isə dənizə atmaqla dənizə olan sevgimi bildirirəm. Çünki, bax bu dəniz - əli ilə dənizi göstərərək, - özünün ən gözəl, ağıllı və duyğusal qızını mənə verib. Sevdiiyim sarı rəngli çiçəkləri sevdiiyim dənizin qoynuna atmaqla dənizə olan sevgimi və minnətdarlığımı bildirirəm. Sənəz dənizin qızısən. Hər dəfə dənizə baxanda, dənizin qoynunda özümü dənizin verdiyi evdə dənizin verdiyi Duyğu ilə birgə görürəm. İndi özün de, belə dənizi necə sevməyim?

- Sarı rəngi sənəz bu cür sevdiiyini bilmirdim. Sarı gülün nifrət rəmzi olduğu boş sözdü. Kiminsə uydurduğu cəfəngiyatdır. Bu gündən sonra mənə də sarı gül gətirərsən. Sənəz üçün xoş olan, mənim üçün də xoşdur. Necə ki, mənəz sənəz duyğularına hakim olmuşam, sənəz də mənim dünyamı son qalmasına kimi fəth etmişən. Biz artıq bir-birimizin içində əriyib iki adamdan bir adama çevrilmişik. Sənəz sevdiiyini mənə də sevirəm. Dənizi və sarı rəngli çiçəkləri.

Qurban olaram mənəz sevməz ürəyine. Mənə olan sevgini, istəyini bildirmək üçün mənə də sarı çiçək gətirərsən. Özün dedin ki, mənəz dəniz qızıyam. Mənəz dənizdən, dənizi mənəz ayırma, - deyən Duyğu Fatehin əlindəki çiçək dəstəsinin yarısını alıb bir-bir dənizə

DƏNİZ SEVGİSİ

Hekayə

ataraq: "Biz sənəz sevirik. Dəniz!" - dedi. Fateh əlində bir dəstə sarı qızılgül həmişə ilk tanış olduqları yerdə məhəccərə söykənib dənizə tamaşa edir, arabil qolundakı saata baxıb, "Bu gecikən deyildi, olmaya başında bir iş var. Bəlkə, xəstəlanib", - fikrini qəlbindən keçirtiyi məqamda yadına düşdü ki, zəng edib bir məlumat bilsin. Zəng etmək istəyirdi ki, gördü Duyğu yanında dayanıb, əlində bir dəstə sarı qızılgül, əynində də sarı don. Heyrətini gizlədə bilməyən Fateh "Bu nə gözəllikdir belə?" - deyərək, özündən asılı olmayan sevincə qızı qucaqlayıb sinəsinə sıxdı.

- Çox yaraşır? - Duyğu Fatehin qolları arasında qulağına pıçıldadı.

- Don sənəz daha da gözəl göstərir. Gözüm dəyəcək. Evə gedəndə üzərlik yandırıb tüstüsünü iyləyərən. - Fatehin sözünə hər ikisi güldü.

- Sarı rəngdən xoşun gəlir deyə, sənəz üçün tikdirmişəm.

- Çox gözəl. Həmişə mənəz görüşə gələndə bu paltarla gələrsən.

- Oldu. Baş üstə. Sənəz sözün mənim üçün pozulmaz qanundur. - Duyğu təbəssüm dolu baxışlarla Fatehi süzdü.

- Yaxşı, bu gülləri nə üçün alırdın? Mən ki, almışdım.

- Mən də sənəz kimi, dənizi sevirəm. Axı, canım qədər sevdiiyim Fatehim ayın yarısını sevdiiyi dənizin qoynunda keçirir. Bu gülləri minnətdarlıq əlaməti kimi dənizin qoynuna atacam ki, sevgilimdən muğayat olsun, onun qayğısına qalsın.

- Çox yaxşı iş görmüşən. Şəhər növbəyə gedirəm. Evdə təmir işləri başa çatıb. Ev sənəz ayaq səslərini eşitmək, nəfəsini duymaq üçün yaman qəribəyibdir. Otaqlar mənə söylədi ki, biz Duyğu üçün darıxırıq. Mən də cavab verdim ki, bir az da dözün, bu dəfə növbədən qayıdanda Duyğunu birdəfəlik gətirəcəm. Elə özüm də onun üçün darıxıram. İstəyirəm qalan ömrünü mənimlə birlikdə sizin qoynunuzda keçirsin. Bütün otaqlar elə sevindim ki.

- Fateh, ürəyini yaman narahatdır. Bu gecə də yuxumu qarışdırmışam. Uzaq olsun, bir şey olar. Gəlsənə, iş yerini dəyişsən. Şəhərdə o qədər iş yeri var ki. Həm də on beş gün mənəz sənəz ayrı necə dözəcəm?

- Nə danışırsan, Duyğu. Sənəz bilirən ki, iki sevgilim var, biri sən, biri dəniz. Sənəz mənəz dəniz verib. Lap başıma bir iş də gəlsə, mənəz yenə də dənizi sevirəm. Dəniz pakdır, təmizdir, yalandan, riyadan uzaqdır. Elə bir təmizliyin qoynunda əbədiyyətə qovuşmaq səadətdir. Dəniz təmiz göz yaşları ilə cəsədinə həmişə layla çalacaq. Bir də ki, nə üçün pis şeylər haqqında düşünürsən? Demişəm və bir daha təkrar edirəm: - Mənim iki sevgilim var: biri dəniz, biri Duyğu. Bunlara heç vaxt xəyanətkarlıq etməzəm, - deyən Fateh əlindəki sarı qızılgülləri bir-bir dənizə atmağa başladı. Duyğu da gətirdiyi gülləri dənizin qoynuna atdıqca ləpələrin gülləri dalğalandırmasına baxıb fikrə getmişdi.

- Nə fikirlejširsən? Bir az gəzinək, sonra gedək.

Gecə öz qanadlarını şəhərin üzərinə sərsə də, adam əlindən Dənizkənarı bulvar aşib-daşır.

Fateh binəz evinin yaxınlığına çatanda, "Bu dəfə növbədən qayıdanda sənəz öz evimizə aparacam. Ona kimi hazırlaş", deyərək Duyğunu sinəsinə sıxdı.

- Gecən xeyrə. Özündən muğayat ol. Bil ki, sənəz gözələyən var. - Duyğu istəməz də Fatehin qolları arasından ayrılaraq lifte daxil oldu.

Fatehdən ayrıldıqdan sonra Duyğu üçün hər gün bir il kimi keçirdi. Nə qədər çalışırdı, qara-qura fikirləri beynindən qova bilmirdi. Sakitləşmək üçün arada bir zəng edib vəziyyətlə maraqlanırdı. Fatehin - "Yaxşıyam, narahat olma. Bir az da döz, növbədən qayıdan kimi sənəz öz evimizə gətirəcəm. Toy

üçün restoranı da danışımışam. Sənəz hazır ol", - deyə gülməsi qızı sakitləşdirirdi. Telefona özü cavab verə bilməyənə, Fatehin verdiyi nömrəyə zəng edib soruşanda, "narahat olmayın, dənizdədir", "buruqda qəza baş verib" və s. bir cavab verirdilər.

Tezdən başlayan küləyin gətdikcə güclənməsi iztirab qarışıq sevincə günləri sayan Duyğunun elə bil canına əsirdi. Bir neçə dəfə zəng etsə də, zəngə cavab verilmədiyindən, bədənində dolan qorxunu yox etmək məqsədi ilə Fateh verdiyi nömrəyə zəng etdi. Həmin nömrənin də cavab vermədiyini gördən Duyğu televizoru açıb "günün xəbərləri"ni gözləməyə başladı. Dikturun "Neft Daşlarında güclü küləyin fəsadları nəticəsində on nəfər itkin düşüb. Hadisə yerinə təcili xilasedicilər göndərilib. Axtarışlar davam edir" - sözlərini eşidən Duyğu özündən gədərek döşəməyə yıxıldı.

Xəstəxanada uzunmüddətli müalicədən sonra evə gələn Duyğu sarı donunu geyinib, əlində bir dəstə sarı qızılgül həmişə dənizin qırağında görüşdükləri yerə gəldi. Əlindəki gülləri bir-bir dənizə atdı və gülləri əzizləyən ləpələre baxaraq yanağı aşıqı süzülən göz yaşları içərisində üzünü dənizə tutdu: - Dəniz, Fateh sənəz çox sevirirdi. Sənəz sevməyi mənə də öyrətdi. Görünür, sənəz Fatehi mənəz çox sevirmişsən deyə, əlimdən onu aldın. Sənəz öz vüsəlinə qovuşub Fatehi əbədi qoynuna aldın, mənəz isə ömürlük nakam məhəccətin sağalmaz yarısını bəxş etdin. Nə qədər ömrüm varsa, gəlib sənəz Fatehimi istəyəcəm. Belə insafsızlıq olmaz ki, sənəz mənəz etdin. Mənəz heç vaxt bağışlamayacam. Sənəz nifrət edirəm, Dəniz!" - deyən Duyğu gözələrinin yaşını silərək, söykəndiyi məhəccərdən aralanıb, ağır-ağır addımlamağa başladı.

Aylar-illər ötsə də, bulvarda gəzinti-yə çıxanlar tez-tez bir qadını əlindəki sarı qızılgül dəstəsinə dənizə səpərək saatlarla məhəccərə söykənib dənizlə söhbət edən görürdülər. Belə yay günlərinin birində, bir qoca kişi Duyğuya yaxınlaşdı:

- Qızım, mənəz hər bura gələndə sənəz burda saatlarla dənizə tamaşa edən görürəm. Həmişə də əlində bir dəstə sarı çiçək olur. gedənə yaxın çiçəkləri dənizə səpib gedirsən. Əgər sirr deyilsə, bu məsələdən mənəz aqah edərəmsəni?

Duyğu dərindən köksünü ötürərək, yanağındakı göz yaşını silib dərini qoca ilə bölüşdü.

- Qızım, Allah rəhmət eləsin! Amma bir həqiqəti bilməlisən ki, dəniz sənəz sevgilini qaytaran deyil. Ölənlə ölmək olmur. Sənəz başına gələnlər nə birincidir, nə də axırıncı. Cavan ömrünü puç eləmə.

- Siz nə danışırsınız, mənəz Fatehdən sonra başqasını sevməz, kiminləsə ailə quram? Bu heç vaxt baş tutası iş deyil. Elə bir fikri mənəz ağılıma da gətirmirəm. Ömrümdə bir dəfə sevmişəm, o da Fateh olub. Nə qədər sağamsa, ayaqlarım yeriyirsə, nəfəsim gedib-gəlsə və gözümdə görürsən, qalan ömrümü burda durub dənizdən Fatehi mənəz qaytarması üçün yalvarıb-yaxaracam, göz yaşını tökəcəm. Yaqın bir gün, nə vaxtsa, dənizdə ürəyində məhəccətlə hissəz oyanıb Fatehimi özümə qaytaracağıdır.

Duyğunun yarıqlı ürək naləsini eşidən qoca, qarşısında dayanmış qızın doluxsunmuş gözələrinə və tək-tək dən düşmüş saçlarını nəzərdən keçirib dedi:

- Qızım, sənəz kimi cavan ömrünü nakam sevgisi yolunda şam kimi ərindən qızların sevgilisini heç vaxt ölmürlər. Nə vaxtsa onlar qayıdacaqlar. Onların qayıdacaqları zaman isə heç kimə məlum deyil.

